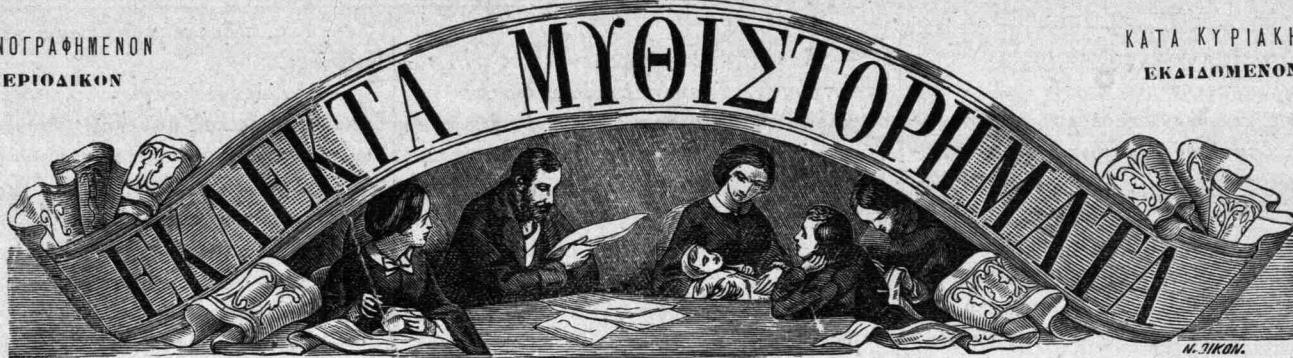

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

ΕΚΔΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ :
Οδός Πατησίων, δρόμος 3, παρά τό
τυπογραφείον τῆς «Κορίνης».**ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ :** 'Η Βασίλισσα Μαργώ, (μετά είκόνος) μυθιστορία Α. Δουρά, μετάφ. Α. Σκαλίδου (Συν.). — 'Η Λουσιένη Χανούμισσα, μυθιστορία Λεύλα-Χανούμ (Συν.). — 'Ο Έκλεκτός τοῦ λαοῦ δότη Δημ. Γρ. Καμπούρογλου. — 'Η τελευταία Σελίς, δότη Δημ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

'Εν Αθηναῖς: δρ. 5, τατζίταρχαις 6, τῷ ξενερικῷ 10
φυλλά προγνύμενα λεπτά 20.
Αιτινδρομαί άποστέλλονται απ' εύθειας εἰς Αθήνας
διὰ γραμματοσήμου καὶ χαρτονομισμάτων
παντός έθνους.

'Η Μαργαρίτα ήχολούθησε διὰ τῶν δύο χαλμῶν τὸν Δελαμόλ ἐν τῇ κινδυνώδει αὐτοῦ καθόδῳ. [Σελ. 195]

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΡΓΟ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ

Μετάφρ. 'Αλεξάνδρου Σκαλίδου.

[Συνέχεια· ίδε προηγούμενον φύλλον.]

— 'Αλλ' ἐπὶ τέλους, εἶπεν ὁ Κάρολος, ητο δὲ Δελαμόλ εἰς τὸν κοιτῶνά σου;

— Πῶς θέλετε νὰ τὸ εἰξεύρω, βασιλεὺ; Οὐτε ναὶ λέγω, οὔτε δχ;. 'Ο κύριος Δελαμόλ εἶναι εὐγενὴς ὑπηρέτης, ἀφωσιώμενος εἰς τὴν βασιλισσαν τῆς Ναβάρρας, καὶ δὲ ὁ ὄποιος πολλάκις μοῦ φέρει παραγγελίας εἴτε τῆς βασιλίσσης εἴτε τοῦ δουκός. Δὲν δύναμαι λοιπὸν νὰ εἰπῶ ὅτι δὲν ητο δὲ κύριος Δελαμόλ.

— 'Εκείνος ητο, εἶπεν ἡ Αικατερίνη.

'Εγνώσαν τὸν ἔρυθρόν του μανδύαν.

— 'Ο κ. Δελαμόλ ἔχει ἔρυθρὸν μανδύαν;

— Ναι.

— Καὶ ὁ φρονέσσας τοὺς κλητῆράς μου

καὶ τραχυματίσσας τὸν Μωρεβέλ...

— "Εφέρεν ἔρυθρὸν μανδύαν; ήρωτησεν

οὐρρήκος.

— 'Ακριβῶς, εἶπεν ὁ Κάρολος.

— Τότε οὐδὲν ἔχω νὰ εἰπῶ. 'Αλλ' ἐν

τοιαύτῃ περιπτώσει μοὶ φαίνεται, δ.τι

ἀντὶ νὰ προσκαλέσετε ἐμέ, ἔπρεπε νὰ προσ-

κλέσετε τὸν κύριον Δελαμόλ. 'Αλλὰ θὰ

κάμω μίαν παρκτήρισιν.

— Πούτιν;

— 'Αν ἡμην ἐγὼ καὶ βλέπων διαταγήν

ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τοῦ βασιλέως μού,

ἀντὶ νὰ ὑπακούσω, ἀνθιστάμην, ἥμην ἔ-

νοχος καὶ ἔξιος πάσης τιμωρίας. 'Αλλ'

ἀντ' ἐμοῦ, ητο ἄλλος τις, εἰς τὸν ὄποιον

δὲν ἀπέβλεπεν η διαταγή. 'Ηθέλησαν νὰ

τὸν συλλάβωσιν ἀδίκως καὶ αὐτὸς ἀντέ-

στη. Ήπερασπισθεὶς πολὺ καλὰ μάλιστα,

ὡς ητο δικιώματος του.

— Καὶ δύμως...έψιθύρισεν η Αικατερίνα.

— Δέσποινα, εἶπεν ο Ερρήκος, η δια-

ταγή ἔλεγε νὰ μὲ συλλάβωσι;

— Ναι, εἶπεν η Αικατερίνα, καὶ ητο

ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τῆς Αύτοῦ Μεγαλειό-

τητος.

— 'Αλλ' ἔλεγεν ἐπίσης ὅτι, ἀν δὲν μὲ